

Perfide Albion: Det dødeligt sårede, britiske bestie slår fra sig; Forgiftningen af Skripal er desperat britisk forsøg på at genoplive deres amerikanske kup

Af *Barbara Boyd, LaRouchePAC*

18. marts, 2018 – Denne artikel vil udforske den strategiske betydning af betydningsfulde begivenheder i verden, med begyndelse i februar, 2018. Vores formål er præcist at placere Theresa Mays sindssyge bestræbelse den 12.-14. marts på at fabrikere et nyt svindelnummer med »masseødelæggelsesvåben« med anvendelse af de samme folk (MI6-efterretningsgrupperingen omkring Sir Richard Dearlove) og det samme manuskript (en efterretningssvindl med hensyn til masseødelæggelsesvåben), som blev brugt til at trække USA ind i den katastrofale Irakkrig. Svindelnummeret med forgiftningen af Skripal involverer ligeledes direkte den britiske agent, Christopher Steele, den centrale person i det igangværende kup mod Donald Trump. Denne gang er den britiske operation for informationskrig direkte rettet mod at provokere Rusland samtidig med, at de fastholder den amerikanske befolkning og præsident Trump som mål for deres angreb. Som den ophedede, krigstidslignende mediedækning og hysteriet omkring sagen gør det klart, så synes en vist lag i den britiske elite at være parat til at risikere alt på vegne af det døende imperiesystem. På trods af alt ståhejet, så synes økonomisk krigsførelse og sanktioner at være briternes foretrukne våben. Som vi vil få at se, så afslørede Putin for nylig Vestens atomare bluff.¹ Med Russiagate-kuppet mod Donald Trump, der er ved at ebbe ud og eksponerer den britiske agent Christopher Steele og et slæng af hans amerikanske venner til retsforfølgelse for kriminelle handlinger, var der et desperat behov for et nyt værktøj til at drive USA's præsident ind i det britiske, geopolitiske hjørne, som de har til fælles med det meste af det amerikanske *establishment*. Dette værktøj er et

Den britiske premierminister, Theresa May.
(Photo: EU2017EE Estonian Presidency)

efterretnings-svindlnummer, et gennemprøvet og pålideligt britisk produkt.

Ifølge den britiske spionfortælling, så blev en tidligere russisk, militær efterretningsoberst, Sergei Skripal, som spionerede for Storbritannien i Rusland fra begyndelsen af 1990'erne og frem til 2004, den 4. marts sammen med sin datter forgiftet i Salisbury, England, med en nervegift »af en type, der er udviklet af det tidligere Sovjetunionen«. I 2010 var Skripal blevet udvekslet i en spionudveksling mellem USA og Rusland. Han havde siddet seks år i et russisk fængsel for at spionere for Storbritannien. Han havde levet åbent i Storbritannien i de seneste otte år. Skripals MI6-rekruiter og controller, Pablo Miller, registrerede sig som en konsulent for Orbis Business Intelligence, Christopher Steeles britiske firma, på sin LinkedIn-profil. Da den britiske avis, *The Daily Telegraph*, gjorde opmærksom på referencen til Orbis, blev den fjernet fra LinkedIn-profilen. Steele, der arbejdede på Trump-dossieret gennem sit firma Orbis, har benægtet, at Miller arbejdede direkte på Trump-dossieret.

Theresa May og hendes udenrigsminister Boris Johnson insisterer på, at der kun kan være én person, som kunne være ansvarlig for forgiftningen, der betegnes som en krigshandling, og det er Vladimir Putin. Der er aldrig blevet fremlagt nogen beviser til støtte for denne påstand. Faktisk hersker der stor tvivl om, hvorvidt den formodede nervegift, Novichok, overhovedet eksisterer. Man har ikke angivet noget troværdigt motiv for, at Putin skulle ønske at beordre et så provokerende mord nu, før World Cup, når Russiagate-kuppet imod ham i USA har mistet ethvert momentum. Snarere end at følge forskrifterne i Organisationen for forbud mod kemiske våben (OPCW), der kræver, at beviser på den angivelige gift skal overleveres til Rusland, så overbragte den excentriske og upopulære May i stedet et ultimatum til Rusland og oppiskede en krigsfeber i hele Det forenede Kongerige, UK. Hun søger nu at trække Donald Trump og NATO ind i mere aggressive træk imod Rusland.

Præcis ligesom Christopher Steeles beskidte dossier mod Donald Trump, således er også de britiske påstande mod Putin en øvelse i rå magt, der ikke kræver beviser. Det angloamerikanske *establishment* instruerer os:

¹ <http://en.kremlin.ru/events/president/news/56957>

»Stol på ham, ignorér det stinkende, udokumenterede indhold, der fremlægges i dette dossier; bare skriv dig bag øret, at han har støtte fra meget betydningsfulde efterretningstjenester, som vil gøre kål på dig, hvis du gør indvendinger.«

En kortfattet erklæring om årsagerne til, at briterne nu iscenesætter Skripal-provokationen, kan findes i en appel om at 'forsvare sig' i Londonavisen *Telegraph* fra 14. marts af Allister Heath, som under overskriften:

»Vi har brug for en ny verdensorden, der kan bekæmpe totalitære kapitalister i Rusland og Kina« himler op og konkluderer: »En sådan alliance ... ville flytte den globale magtbalance dramatisk og gøre det muligt for liberale demokratier omsider at kæmpe tilbage. Det ville skænke verden den form for robuste institutioner, der kræves for at begrænse Rusland og Kina ... Storbritannien har brug for en ny rolle i verden; at opbygge et sådant netværk ville være vores perfekte mission.«

På den anden side af adedammen, som man siger, blev en lignende, stiftende erklæring udgivet af 68 tidligere regeringsfolk fra Obama-administrationen, som har dannet en gruppe, de kalder National Security Action², som tilsligter at sørge for, at Trump bliver afsat ved en rigsret (impeachment) og at angribe Rusland og Kina.

Som besøgende på LaRouchePAC-hjemmesiden vil vide, så har Rusland og Kina indledt et projekt for massiv infrastrukturbyggeri i Eurasien, centrum for alle britiske, geopolitiske fantasier siden Halford Mackinders dage.³ Desuden omfatter Kinas Bælte & Vej Initiativ flere end 140 nationer i det største infrastrukturbyggeprojekt, som nogensinde er indledt i menneskets historie. Dette projekt er en sand økonomisk motor for fremtiden, alt imens neoliberale økonomier fortsat ser deres produktive potentialer blive udsuget af det massive gældsbjerg, de har skabt siden finanskollapset i 2008. Denne gæld er nu en hårfin udløser af en implosion. Insidere i bankverden skønner, at City of London sidder på en krudttønde af derivater til \$700 billion, og med de såkaldte 'over disken'-derivater til yderligere \$570 billion. City of London vil mærke den største virkning af derivatkollapset.

At præsident Trump var tilhænger af fredeligt samarbejde med Rusland under sin valgkampagne, samt hans personlige venskab med Kinas præsident Xi Jinping, bevirkede i denne strategiske geometri, at han blev øremærket til det ubarmhjertige kup mod ham, begået af briterne og deres amerikanske venner.

Hertil kommer, at præsident Putin leverede et strategisk mammutchok den 1. marts og viste nye, russiske våbensystemer, baseret på nye, fysiske principper, som gør de nuværende amerikanske ABM-missilforsvarssystemer og en stor del af USA's nuværende doktrin for, hvordan en krig skal føres, forældede, med samt den højt besungne førsteangrebsevne, med hvilken NATO har omringet Rusland. Ikke alene sidder Vesten på toppen af et nyt finanskollaps; dets højt be-

sungne, militære overlegenhed er netop blevet udmanøvreret.

Det står helt klart, at menneskeheden nu konfronteres med et strategisk valg. I 1984 skrev Lyndon LaRouche et meget dybtgående dokument, »The LaRouche Doctrine: Draft Memorandum of Agreement between the United States of America and the U.S.S.R.«⁴ I dette dokument udvikler han det konkrete grundlag for fred mellem de to supermagter på det tidspunkt, hvor USA havde vedtaget LaRouche/Reagan-doktrinen for strategisk forsvar. Både Reagan og LaRouche havde foreslået, at russerne og amerikanerne samarbejdede om at bygge og udvikle et strategisk forsvar imod offensive atomvåben, baseret på nye fysiske principper, og således eliminere truslen om en atomar udslettelse.

LaRouche-doktrinen siger:

»Det politiske grundlag for en varig fred må være: a) den ubetingede suverænitæt af hver eneste stat, og b) samarbejde mellem suveræne stater med det formål at fremme ubegrænsede muligheder for at blive delagtig i fordelene ved teknologiske fremskridt, til gensidig gavn for alle og enhver«.

Både Kina, med præsident Xis tale i oktober til partikongressen, og Rusland, med Putins tale den 1. marts til den føderale forsamling, har sat en kurs for at producere »teknologisk fremskridt, som alle kan blive delagtige i«, hvor de skitserede store infrastrukturprojekter og dedikerede massiv finansiering til udforskning af de fremskudte grænser inden for videnskab, teknologi og udforskning af rummet. Donald Trump har, både i sin valgkampagne og sit præsidentskab, vedtaget lignende synsmåder. Briterne og deres amerikanske venner er imidlertid hengivne over for et helt andet og svigtende, økonomisk system; et system, der klart blev afvist i Brexit, i valget af Donald Trump og på det seneste, i de italienske valg.

Se engang på begivenhederne i februar og marts fra dette standpunkt. Det er intet tilfælde, at Christopher Steele dukker op, pladask lige i midten af svindelnummeret med forgiftningen af Skripal.

Kuppet mod Trump begynder at vende; det afsløres, at det er briterne, der faktisk blander sig i USA's valg

2. februar offentliggjorde Husets Stående Efterretningskomite et memo, der demonstrerede, at Obamas Justitsministerium og FBI begik regulært bedrageri mod FISA-domstolen med hensyn til at indhente en dommerkendelse med tilladelse til at overvåge Carter Page, frivillig medarbejder i Donald Trumps præsidentvalgkampagne i 2016. Fupansøgningerne om dommerkendelserne var stærkt afhængige af det beskidte dossier, forfattet af MI6's »tidligere« russiske efterretningschef, Christopher Steele, som af Hillary Clintons kampagne og Demokraternes Nationalkomite var blevet betalt for at fremstille

4

http://www.larouchepub.com/eiw/public/1991/eirv18n02-19910111/eirv18n02-19910111_026-the_larouche_doctrine_draft_memo-lar.pdf

² <http://schillerinstitut.dk/si/?p=24114>

³ <http://schillerinstitut.dk/si/?p=23950>

Donald Trump som en 'kandidat fra Manchuriet'; en bondebrik for den russiske præsident, Vladimir Putin.

Ifølge memoet fra Husets Efterretningskomite og andre aspekter af dens efterforskning, betroede Steele Bruce Ohr, en højtplaceret embedsmand i Justitsministeriet, at han, Steele, hadede Trump og ville gøre »hvad som helst« for at forhindre, at Trump blev valgt. Steele brugte kendsgerningen om en FBI-efterforskning af hans beskyldninger som en del af en 'fuldspektret' britisk kampagne for informationskrig, som blev ført mod kandidat Trump, med fuld meddelagtighed fra Obamas efterretningschefers side.⁵ Ingen af de sande kendsgerninger om det faktiske motiv til, og sponsorer af, Justitsministeriets ansøgninger vedr. Carter Page blev afsløret for FISA-domstolen i de anmodninger, som blev skrevet af tidligere vicejustitsminister Sally Yates, tidligere FBI-direktør James Comey eller nuværende vicejustitsminister Rod Rosenstein.

Memoet fra Husets Efterretningskomite fik hurtigt følgeskab af et afklassificeret brev af 5. feb., i hvilket medlemmer af Justitskomiteen, senatorerne Chuck Grassley og Lindsey Graham, henviste Christopher Steele til Justitsministeriet, til retsforfølgelse for kriminelle handlinger, baseret på falske erklæringer, han havde afgivet til FBI om sine kontakter med nyhedsmedierne. Der er ingen tvivl om, at denne henvisning til retsforfølgelse sendte isninger ned ad ryggen på ikke alene Christopher Steele og hans britiske kolleger, men også på de regeringsfolk fra Obamatiden, der konspirerede mod Trump.

I den samme uge annoncerede formand for Husets Efterretningskomite Devin Nunes, at han ville efterforske Obamas Justitsministeriums og efterretningschefers rolle i cirkuleringen og anvendelsen af Christopher Steeles beskidte dossier. Disse efterforskninger er blevet vidt rapporteret med fokus på John Brennan og James Clapper: Brennan for i udstrakt grad at have promoveret det beskidte, britiske produkt, og Clapper for læk i forbindelse med BuzzFeeds publicering og legitimering af det beskidte, britiske produkt. Mind dig selv om, hver gang, du hører medieeksplosioner mod Trump fra enten Clapper (har begået mened i Kongressen og er fortaler for den teori, at russerne er genetisk prædisponerede til at ødelægge USA) eller Brennan (stikirenddreng for George Tenets system for evindeligt krig og tortur, og storinkvisitor for Barack Obamas seriemord via baseballkort). Det er snart deres tur til at 'havne i tønden'⁶, så at sige.

BuzzFeeds publicering af Steele-dossieret fra 11. jan., 2017, var tænkt permanent at skulle forgifte Trumps tiltrædende administration og er genstand for injuriersager i både Florida og London. I tilfældet med London er briterne parat til at påberåbe sig Loven om statshemmeligheder (Official Secrets Act) for at beskytte Christopher Steele. I tilfældet med Florida er Steele blevet beordret til

at afgive vidnesbyrd, på trods af flere forsinkelser og taktikker, der skulle opsætte det.

Kongresefterforskningen af Udenrigsministeriet fokuserer på John Kerry, Kerrys assistent Jonathan Winer, Victoria Nuland og Clinton-agent Cody Shearer. Nuland (tidligere viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender i Obama-administrationen, -red.) brugte Christopher Steele som primær efterretningskilde, da hun kørte USA's operationer for regimeskifte i Ukraine i alliance med nynazister. Hun gav grønt lys for Steeles oprindelige møder med FBI om Donald Trump. Winer indsatte sig selv til at stå inde for Steele med diverse nyhedspublikationer i samarbejde med den britiske agent Steele og hans amerikanske arbejdsgiver, Fusion GPS, i Steeles operationer for mediekrig mod Trump.

12. marts annoncerede Husets Efterretningskomite, at den havde fuldført sin ruslandsefterforskning. Den erklærede, at den »ikke havde fundet noget aftalt spil, nogen koordinering eller nogen sammensværgelse mellem Trumps kampagne og russerne«. Komiteens foreløbige udkast til rapporten skulle have været givet til Demokraterne i komiteen den 13. marts til udtalelse, og dernæst underkastet en gennemgang med henblik på afklassificering.

15. marts krævede fire senatorer fra Senatets Retsudvalg, formand Chuck Grassley, Lindsey Graham, John Cornyn og Thom Tillis, at en særlig anklager blev udnævnt for at efterforske Justitsministeriet og FBI med hensyn til Russiagate-efterforskningen. De fokuserede især på anvendelsen af Steele-dossieret, misbruget af FISA, afsløringen af klassificeret information over for pressen, samt efterforskningen for kriminelle handlinger, og selve sagen, vedrørende tidligere nationale sikkerhedsrådgiver til Trump, Michael Flynn. I en separat handling har Husets tilsynsformand Trey Gowdy og formand for Husets Retsudvalg Bob Goodlatte anmodet Justitsministeriet om at udnævne en særlig anklager, med en lignende begrundelse.

16. marts blev James Comeys FBI-vicechef, Andrew McCabe, fyret som følge af anbefalinger fra FBI's Kontor for professionelt ansvar (OPR). OPR-anbefalingen kom som resultat af Justitsministeriets generalinspektør Michael Horowitz' efterforskning af McCabes handlinger med hensyn til efterforskningen af Clintons e-mails og Clinton Foundation. McCabe hævdede, at dette var del af et komplot imod ham selv, Comey og den særlige anklager, Robert Mueller. Michael Horowitz er imidlertid rent faktisk en retskaffen person i Washington, som blev udnævnt til sin post af Barack Obama. OPR er FBI's egen disciplinære afdeling. Horowitz' rapport forventes at være ekstremt kritisk over for McCabe og nævner en »manglende oprigtighed« (dvs., at lyve) med hensyn til efterforskningen. Uanset, hvad de korrupte medier måtte påstå, så er disse kendsgerninger blevet grundigt efterforsket af McCabes tidligere FBI-underordnede. De mener, at hans løgne og andre handlinger er en vanære af FBI og bevirker, at han ikke er berettiget til en pension.

⁵ See Peter van Buren, »Christopher Steele: The Real Foreign Influence in the 2016 U.S. Election?«, *American Conservative*, Feb. 5, 2018.

⁶ Amr. udtryk; var en gl. afstraffelse med seksuelle undertoner.

Horowitz' rapport om Clinton-efterforskningerne, som allerede bragte sms-beskederne mellem den tidligere ledende agent i Russiagate-sagen Peter Strzok og hans elskerinde, Lisa Page, frem for dagens lys, og hvori de proklamerer deres had til Donald Trump og behovet for en »forsikringspolice« imod, at han blev valgt, forventes meget snart at blive udgivet. Ifølge Husets Efterretningskomite afslører Strzok/Page-tekstbeskederne også, at Strzok var en nær ven til distriktsdommer Rudolph Contreras. Contreras sidder i FISA-domstolen, var den, der modtog Michael Flynns tilståelse, hvorefter han omgående trak sig tilbage (dvs., diskvalificerede sig selv for at undgå interessekonflikter) som dommer i Michael Flynns sag, af grunde, der fortsat ikke er afklaret.

På trods af renselsen af præsidenten og en gennemgribende miskreditering af den britiske Steele-operation, accepterer Husets Efterretningskomite på farlig vis den myte, at russerne hackede den Demokratiske Nationalkomite, Democratic Congressional Campaign Committee og e-mails fra formanden for Clintons kampagne John Podesta, og dernæst gav den hackede information til WikiLeaks til udgivelse. Komiteen erklærer imidlertid, at Putins intervention ikke var til støtte for Donald Trump, som det tidligere var blevet hævdet af Obamas efterretningschefer. De senatorer, der søger en ny, særlig anklage, godkender også denne farlige svindel.

Som vi tidligere har rapporteret, så er den myte, at Putin hackede Demokraterne og gav de hackede e-mails til WikiLeaks, i væsentlig grad blevet tilbagevist af de efterforskninger, som Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS) har gennemført.⁷ For kort at opsummere det, så peger beviserne på et læk snarere end et hack i tilfældet DNC. Desuden ville NSA være i besiddelse af beviserne for ethvert sådant hack eller flere hacks, iflg. tidligere tekniske direktør i NSA Bill Binney, og ville have fremlagt det, selv i tilfælde af, at det var klassificeret. Det står klart, at NSA ikke er i besiddelse af disse beviser. Det står også klart, at USA og briterne har kapaciteter til at føre en cyberkrig, og som fuldt ud er i stand til at skabe cyberkrigsbegivenheder under »falsk flag«.

Forhandlinger med Nordkorea er planlagt; Rusland og Kina skaber fortsat betingelser for en ny, menneskelig renæssance

Ud over kuppet, der er ved at ebbe ud, havde de vestlige eliter andre vanskeligheder i februar og marts. Til hele den selvtilfredse flok i Davos' chok, ser det ud til, at Donald Trump, i samarbejde med Rusland, Kina og Sydkorea, har fået Kim Jong-un til forhandlingsbordet med hensyn til atomafrustning af Koreahalvøen. Betydelige forhandlinger er planlagt til maj. Gennembruddet blev annonceret af præsident Trump og Sydkorea den 8. marts.

1. marts holdt præsident Putin sin historiske, to timer lange tale for den føderale forsamling og det russiske folk. Ligesom præsident Xis tale for Kinas Kommunistiske Partikongres i oktober 2017 fokuserede Putin på målet

om at reducere fattigdom meget kraftigt i det russiske samfund. Xi lovede i oktober at eliminere fattigdommen i det kinesiske samfund i det hele taget. Desuden understregede Putin, at Rusland ville indlede et enormt projekt for at bygge nye byer i hele landets udstrakte, landlige områder og på dramatisk vis udvide landets moderne infrastruktur, inkl. Ruslands digitale infrastruktur. Han lagde betydelig vægt på at dirigere midler til grundlæggende fremskridt inden for videnskab og teknologi. Han understregede, at udnyttelse og stimulering af det enkelte menneskes kreative evner var den sande motor for al økonomisk fremskridt. Vidende mennesker i Vesten kunne ikke undgå at genkende de undertrykte formler for fortsat økonomisk fremgang, som Alexander Hamilton var fortalende for, og som Lyndon LaRouche yderligere har fremmet.

Kinas Bælte & Vej Initiativ går også fortsat fremad. Store infrastrukturprojekter dukker op overalt i verden, inkl. især i Afrika, der ellers havde været overgivet til at være et permanent primitivt plyndringssted for vestlige interesser. Blandt de nylige gennembrud er det store projekt for at genopfylde Tchadsøen, kendt som »Trans-aqua«⁸, og som involverer det italienske ingeniørfirma Bonifica, det kinesiske ingeniør- og byggefirma Power-China, samt Kommissionen for Tchadsøens Bækken, som repræsenterer de afrikanske lande, som har direkte fordel af projektet.

Men de største, strategiske nyheder i de seneste seks uger var indeholdt i den sidste del af præsident Putins tale. Han viste diverse våben, udviklet af russiske forskere i kølvandet på USA's ophævelse af ABM-traktaten og den angloamerikanske kampagne for 'farvede revolutioner' og opførelse af NATO-baser i den tidligere Sovjetblok. Våbnene, der er baseret på nye fysiske principper, gør USA's ABM-forsvar forældet sammen med mange utopiske, amerikanske doktriner for krigsførelse, udviklet under Obamas og Bush' regeringstid. Putin understregede, at de økonomiske aspekter og »forsvarsaspekterne« af hans tale ikke var adskilt fra hinanden. De videnskabelige gennembrud var snarere baseret på en gennemgribende økonomisk mobilisering af den fysiske økonomi. Han understregede, at Ruslands overlevelse afhang af mønstringen af konstante, kreative gennembrud inden for videnskabelig grundforskning og de heraf afledte højteknologiske resultater, samt af deres spredning i hele befolkningen. Han understregede, at sådanne gennembrud er produktet af at give hele samfundet en reel, menneskelig eksistens.

Sammenlign det, Rusland og Kina har sat sig for at gennemføre med hensyn til Jordens fysiske økonomi, med anden og tredje afsnit af Lyndon LaRouches skrifter for en varig fred i LaRouche-doktrinen:

»Det mest afgørende aspekt ved en aktual gennemførelse af en sådan politik for varig fred er en dybtgående ændring i de monetære, økonomiske og politiske relationer mellem dominerende magter, og så de relativt underordnede nationer, der ofte klassificeres som 'udviklings-

⁷ <http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2017/08/NO-august-rev.pdf>

⁸ <http://schillerinstitut.dk/si/?p=24133>

lande'. Med mindre der gradvist rådes bod på de uligheder, der stadig dvæler som en arv efter moderne kolonialisme, kan der ikke være nogen varig fred på denne planet.

For så vidt, som USA og Sovjetunionen anerkender fremskridt med hensyn til arbejdskraftens produktive evne over hele planeten som værende i den enkeltes, og begges, vitale, strategiske interesser, er de to magter bundet i denne grad og på denne måde af en fælles interesse. Dette er kernen i de politiske og økonomiske, praktiserede politikker, der er uundværlige for at skabe en varig fred mellem disse to magter.»

Det er dette perspektiv, der har jaget briterne en skræk i livet, og det er denne rædsel, der udtrykkes i deres handlinger, på sindssyg vis. Skulle Trump, Putin og Xi indlede forhandlinger, baseret på LaRouche-doktrinen, ville et gennembrud være sket for hele menneskeheden, et gennembrud for en permanent og varig fred. Der er ingen neoliberal, postindustrial, unipolær orden, der kan matche dette, uanset, hvor meget hr. Heath, fr. May eller Boris Johnson råber og skriger om det.

Christopher Steeles britiske spillefelt

Som det nu er almindeligt kendt, så var Christopher Steele en mangeårig MI6-agent, før han »trak sig tilbage« for at etablere sit eget, ekstremt lukrative, private efterretningsfirma. Firmaet skal efter sigende have indtjent \$200 million siden dets oprettelse. Steele var en MI6-agent i Moskva på det tidspunkt, hvor Skripal blev rekrutteret. Han var også senere chef for MI6's ruslandsanliggender og ville have haft kendskab til alt, der var at vide om Skripal. Pablo Miller, der rekrutterede Skripal, arbejdede iflg. sin profil på LinkedIn for Steeles firma og boede i samme by som Skripal.

Siden Steele blev miskrediteret i USA, har man indledt en logrende pr-kampagne på hans vegne. Denne kampagne involverer journalister, der har samarbejdet direkte med Steele om hans smædejob mod Trump. Bøger af Luke Harding og Michael Isikoff søger at restituere Steeles omdømme. En servil artikel af Jane Mayer i *New Yorker*, lige så usandsynlig, som den er lang, er blevet praktket offentligheden på af samme årsag. Der er imidlertid nogle fascinerende fakta i hele denne logrende prosa:

Steele beskrev sin forretning over for *Guardians* Luke Harding som primært at yde research og rapporter til konkurrerende russiske oligarker, der ligger i fejde med hinanden, og af hvilke mange bruger London som base for deres operationer. Dette er selvfølgelig det perfekte skalkeskjul for efterretningsoperationer. Det er også en meget voldelig scene for operationer. Oligarkerne krydser ind over både vestlige efterretningsoperationer og organiseret, russisk kriminalitet. De er involveret i bandekrig, med dødelig udgang.

Steele og hans partnere har Sir Richard Dearlove, tidligere chef for MI6 og en afgørende spiller i den berygtede proces med 'at gøre sexet' og fabrikere påstanden om, at Saddam Hussein havde masseødelæggelsesvåben og

således skabe begrundelsen for den katastrofale og folkemorderiske Irakkrig, som deres mentor.

Steele har fået til opgave at hævde, at Rusland blandede sig i Vestens valg i hele perioden efter kuppet i Ukraine, hvor denne sorte propagandalinje begyndte at blive bredt cirkuleret. Ifølge Jane Mayers beretning, kaldte Steele dette for »Projekt Charlemagne« og færdiggjorde sin rapport i april 2016, lige før han gik i gang med sit lejemorner-job mod Donald Trump. I sin rapport påstod Steele, at Rusland blandede sig i Frankrigs, Italiens, Det forenede Kongeriges, Tysklands og Tyrkiets politik. Han hævdede, at Rusland førte krig på de sociale medier, som tilsigtede at »opflamme til frygt og fordomme og havde ydet uigennemsigtig finansiel støtte til foretrukne politikere«. Han udså specifikt Silvio Berlusconi og Marine Le Pen som mål. Steele indikerede ligeledes, at russisk støtte blev givet til »mindre kendte højrefløjernationalister« i Det forenede Kongerige og andetsteds og antydede, at russerne stod bag Brexit, med det overordnede formål at ødelægge den Europæiske Union.

Bortset fra Skripals relation til den centrale person i det britiskledede kup mod Donald Trump, er der spørgsmål om, hvorvidt den nervegift, som briterne påstår, blev brugt på Skripal og hans datter, overhovedet eksisterer, og, hvis den gør, endnu mere bekymrende spørgsmål for Theresa Mays »russerne gjorde det«-påstand.

Den tidligere britiske ambassadør til Usbekistan, Craig Murray, rapporterer, at det britiske laboratorie for kemiske våben i Porton Down, blot 8 mil fra stedet, hvor Skripal blev fundet, er usikker på, hvad det er for et stof, om noget, der faktisk var involveret i forgiftningen af Skripal. Ifølge Murrays kilder i Porton Down, blev forskerne presset til at sige, at det var en nervegift af en »type udviklet af Rusland«. Dette skal angiveligt henvise til en hel familie af kemiske våben, Novichoks, som angiveligt blev fremstillet i 1980'erne i et sovjetisk laboratorie i Usbekistan. Denne fabrik blev totalt afmonteret af USA, iflg. mange redegørelser. Dr. Robin Black, der fra 2016 har været chef for Detection Laboratory i Porton Down og var kollega til den myrdede, britiske dissident mht. Irakkrigen, David Kelly, kaldte eksistensen af Novichoks for »spekulationer« og bemærkede, at »ingen uafhængig bekræftelse af strukturerne eller egenskaberne for sådanne stoffer er blevet publiceret«.

Hovedinformationen, som støtter eksistensen af de kemiske våben, Theresa May nævner, er skrevet af en russisk dissident-kemiker ved navn Vil Mirzayanov, som nu lever i USA og har udgivet en bog om sit arbejde ved laboratoriet i Usbekistan. I sin meget opreklamerede bog fastsætter Mirzayanov formlerne for de påberåbte stoffer. Ifølge *Wall Street Journal* fra 16. marts førte denne reklame til, at Novichoks kemiske struktur blev lækket og gjorde stoffet umiddelbart tilgængeligt for reproduktion andetsteds. Ralf Trapp, en konsulent og ekspert i kontrol med kemiske og biologiske våben, og som har hjemsted i Frankrig, sagde til *Wall Street Journal*, »Den kemiske formel er blevet opreklameret, og vi ved fra publikationer fra det daværende Tjekkoslovakiet, at de havde arbejdet på lignende stoffer til forsvarsbrug i 1980'erne. Jeg er

sikker på, at andre lande med udviklede programmer også har gjort dette.»

Men det ser ikke ud til, at disse »andre lande« omfatter Rusland. Organisationen for forbud mod kemiske våben (OPCW), den uafhængige organisation, der traktatmæssigt har ansvaret for at efterforske påstande som dem, den britiske regering netop er fremkommet med, certificerede i september 2017, at den russiske regering havde ødelagt hele sit program for kemiske våben, inklusive sine faciliteter til fremstilling af nervegift. Ud over Mirzayanov postulerer Seamus Martin, i en artikel i *Irish Times* den 14. marts, baseret på personligt kendskab, at Novichoks blev udbredt eksproprieret af oligarker fra østblokken og af kriminelle elementer, i 1990'ernes russiske, økonomiske kaos.

Novichoks er således et produkt, der kommer fra en russisk dissident-kemiker, der bor i USA, og hvis formler er blevet udbredt kopieret af andre lande, iflg. redegørelser i pressen. Porton Down, selveste det laboratorie, der nu hævder disse stoffers eksistens, erklærede i 2016, at der burde stilles betydelige spørgsmål ved selv de publicerede »kendsgerning«.

Dette Mays forsøgte svindelnummer har yderligere vanskeligheder i den tilstand, som Skripal og hans datter, samt en politibetjent, der kom dem til hjælp, befinder sig i. De blev alle alvorligt syge, men er stadig i live. Og dog havde det redningsmandskab, der behandlede Skripal og datter, som angiveligt havde været ofre for en dødelig, og absolut dødbringende, nervegift, overhovedet ingen skadelige virkninger.

Forgiftningen af Skripal sammenlignes i britisk presse med forgiftningen af Alexander Litvinenko i 2006. Den tidligere officer i KGB og FSB (Ruslands føderale sikkerhedstjeneste) havde fået asyl i London og arbejdede for den berygtede anti-russiske, af britisk efterretning styrede, oligark, Boris Berezovsky, omkring informationskrig og andre angreb mod den russiske stat, og som inkluderede anklager à la McCarthy mod enhver europæisk politiker, der søgte fornuftige relationer med Putin.

Efterretningsagenten i tilfældet Litvinenko var ingen anden en Christopher Steele, og han gennemførte MI6's efterforskning af tilfældet, og som naturligvis fandt, at Putin personligt var den skyldige. Berezovskys brug af det miskrediterede britiske PR-firma Bell Pottinger, tilskrives også en signifikant rolle i den offentlige accept af dette resultat. Berezovsky var den hovedmistænkte i at arrangere mordet på den amerikanske journalist Paul Klebnikov. Mange mener, at Berezovsky arrangerede Litvinenkos død. Berezovsky selv døde i Storbritannien under mystiske omstændigheder efter han tabte en stor retssag mod en anden russisk oligark, Roman Abramovich.

Under debatten i parlamentet, hvor Theresa May kom med sin provokation, manede oppositionsleder Jeremy Corbyn til forsigtighed med hensyn til at drage forhastede domme og påpegede det blodige spillefelt, hvori russiske oligarker og organiseret russisk kriminalitet befinder sig, som alternative efterforskningsområder. Hvis Corbyn til denne blanding havde tilføjet »og vestlige efterret

Reaktionen fra de britiske medier, Mays konservative og Tony Blairs gruppering i Labour-partiet var at fremstille Corbyn som Putins naive tåbe og omfattede fotoshoppede billeder af Labour-lederen med russisk vinterhat foran Kreml.

ningstjenester«, ville han have været totalt på rette spor. Corbyn påpegede ligeledes, at disse oligarker havde bidraget med millioner til Mays Konservative Parti. Reaktionen fra de britiske medier, Mays konservative og Tony Blairs gruppering i Labour-partiet var at fremstille Corbyn som Putins naive tåbe og omfattede fotoshoppede billeder af Labour-lederen med russisk vinterhat foran Kreml.

De sindssyge reaktioner à la McCarthy-tiden på Corbyns enkle konstatering af kendsgerninger viser, at han ramte hovedet på sømmet. Hvis man ønsker at finde dem, der forgiftede Skripal, så må man, ligesom Edgar Allan Poe, først se hele billedet. Dette spillefelt involverer de britiske efterretningstjenester og de anti-Putin, russiske oligarker, som gensidigt yder hinanden tjenester og handler på vegne af britiske, strategiske mål. Det er intet tilfælde, at kuppet mod Donald Trump og det seneste svindelnummer fra britisk efterretnings side, som sætter hele verden i fare, absolut griber ind i hinanden.

English version can be read here:

<https://larouchepac.com/20180318/perfidious-albion-fatally-wounded-british-beast-lashes-out>